

Man må sige, det er flot klaret af Enhedslisten, at de på grundlag af en artikel i Berlingske Tidende om et udkast til en rapport – et uddrag – kan konkludere, at de er grundlæggende uenige i analysen, som foreligger i SNU's rapport. Det er et løst grundlag, og derfor kan vi heller ikke tilslutte os forslaget. Alene af den grund kan vi ikke tilslutte os forslaget.

Vi har selv bestilt rapporten; den er kommet i dag, og den er, så vidt vi kan bedømme, et glimrende oplæg til debat om europæisk sikkerhedspolitik i tiden der kommer.

For ganske kort at beskrive nogle af de komplicerede ting, der er i Europa: Nu har vi diskuteret WEU og NATO og EU her i dag. Jeg vil blot sige, at der er bare fem forskellige konstruktioner med hvilke landene – de 30-40 lande det drejer sig om i øjeblikket – er tilknyttet WEU eller de øvrige europæiske organisationer. Der er nogle, der er medlem af NATO, WEU og EU; der er nogle, der er medlem af NATO og EU, men ikke af WEU, men er observatører; der er nogle, der ikke er medlem af NATO, men af EU, og som heller ikke er medlem af WEU, men er observatører; der er nogle, der er medlem af NATO, men ikke af EU og heller ikke af WEU, men er associerede, og nogle der ikke er medlem af hverken NATO, EU eller WEU, men alligevel er associerede.

Dette meget kreative kaos skal vi faktisk prøve at få hold på i de kommende måneders diskussion, og det vil Det Radikale Venstre ikke afskære os fra at diskutere. Ingen dansk politiker kan have andet udgangspunkt end afstemningen den 18. maj 1993. Det er vores udgangspunkt, og det er det grundlag, vi arbejder på. Men vi vil ikke afskære os fra at diskutere europæisk sikkerhedspolitik i fremtiden, og derfor anser vi SNU-rapporten for at være et glimrende grundlag, og vi kan ikke tilslutte os Enhedslistens forslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil da ikke modsige fru Elisabeth Arnold, når hun siger, at det var flot klaret, at Enhedslisten kunne fremlægge disse ting i dag og endda i bemærkningerne til forslaget ganske klart pege på de to punkter, hvor SNU-rapporten afgørende tager fejl, for det kendte vi jo godt på det tidspunkt, da vi skrev bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Der er to punkter, hvor SNU-rapporten afgørende tager fejl. Det ene er, at man hævder, at

der er opstået et sikkerhedspolitisk tomrum i Østeuropa, hvor man kan gå ind og skabe sikkerhed med militære midler. Det er den ene fundamentale fejltagelse i SNU's tankegang.

Den anden fejltagelse er påstanden om, at der ikke er planer om en EU-hær eller en vesteuropæisk armé, eller hvad det nu skal kaldes. Der er ikke alene planer om det, men den er allerede skabt i form af det såkaldte Eurokorps, hvor Benelux-enheder samt franske, tyske og spanske enheder indgår, og det bliver jo den kommende EU-hær eller WEU-hær. Så ikke alene er der planer om det, det er faktisk allerede sat i gang, og det, som vi kommer til at stå over for, er en dansk stillingtagen til dette militære projekt.

Derfor påpegede vi, at SNU-rapporten bygger på fundamentalt forkerte præmisser, fundamentalt forkerte antagelser.

Desuden pegede vi på, og det er jo blevet bekræftet ved gennemlæsning i dag, at den bygger på en forældet tankegang om sikkerhedspolitik, nemlig den tankegang, at sikkerhed skal bygge på militær overmagt og afskrækkelse osv. – den tankegang, som lå i den kolde krig, og som man genopliver, hvis man fortsætter ud ad den tangent, som SNU-rapporten er udtryk for.

Den er skrevet af mennesker, som lever i en verden fra før Muren faldt, og som ikke ser de muligheder for at fortsætte nedrustningen og skabe et fredeligt Europa uden magtblokke; de muligheder, som ligger i dag, hvis vi vil bruge dem, men som fortabes, hvis man bygger på de konklusioner, der ligger i SNU-rapporten.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt give hr. Keld Albrechtsen ret i, at rapporten er præget af dette, at et udelt Europa er noget nær utænkeligt. Der tænkes i de gammeltdags baner, og jeg vil ikke bare klandre forfatterne for det, for verden er da stadig væk temmelig uhyggelig, det skal jeg indrømme. Men jeg vil kritisere dem for, at de slet ikke åbner perspektivet for et virkelig udelt Europa.

Derfor synes jeg ikke, man kan sige, som jeg tror fru Elisabeth Arnold sagde, at det er en glimrende rapport – den kunne godt være et meget godt udgangspunkt. Må jeg have lov til at spørge fru Elisabeth Arnold, hvad hun mener om følgende præmis – og den er fra resumeet – som faktisk modsvarer af en konklusion på side 308: